

[Peter Duetoft]

Det, jeg har sagt her, er, at vi er meget, meget kritiske over for dette forslag. Vi mener, der er nogle store problemer i det, og vi vil stille spørgsmål i udvalget og vil få undersøgt og gennemgravet det, og jeg er ret overbevist om, at et bredt flertal i det danske Folketing, når en række af de svar kommer, faktisk vil kunne indse, at der er nogle uhensigtsmæssige virkninger.

Hvis der ikke er nogen uhensigtsmæssige virkninger, så er det jo godt, men hvis der er det, så vil man forhåbentlig justere. Jeg synes, man skal afvente spørgsmålene og svarene, før man begynder at diskutere, om der skal være forhandlinger eller der ikke skal være forhandlinger. Det er altså lidt tidligt at gøre det i dag. Nok holder jeg meget af arbejdsministeren, men arbejdsministeren behøvede ikke at ringe til mig i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det er korrekt, at vi ofte oplever drillerier i de politiske debatter, både her i salen og udenfor, men det her er en for alvorlig sag til, at vi skal drille, synes jeg.

Jeg var i og for sig lidt glad, da jeg fra min plads betragtede hr. Peter Duetoft på talerstolen for kort tid siden, for jeg opfattede det således, at hr. Peter Duetoft ville gøre alt for at ændre forslaget i den retning, som jeg ved både CD, hr. Peter Duetoft, Venstre og mange flere mener er den rigtige af hensyn til dansk erhvervsliv og beskæftigelsen.

Derfor var det bekymrende, at hr. Peter Duetoft nu sagde, at han ikke mente, han havde givet udtryk for, at der skulle fjernes nogle spidser. Det er lidt svært at finde ud af, men jeg synes, det er væsentligt at få at vide, om CD vil være med til at skubbe i den rigtige retning.

Og samtidig med, at jeg spørger om det, vil jeg gerne appellere til fru Lilli Gyldenkilde om også at gøre det muligt at overholde dagsordener her i Folketinget. Generelt set kan fru Lilli Gyldenkilde selvfølgelig have ret i sine betragtninger omkring dagsordener og effektueringen af samme, men vi har altså en ny politisk situation, som skaber vanskeligheder, og derfor synes jeg, at fru Lilli Gyldenkilde er alt, alt for bastant, når hun siger, at hvis det ikke bliver sådan og sådan, så er SF ikke med. Jeg

synes, fru Lilli Gyldenkilde skulle være lidt mere realistisk også set i forhold til virksomhederne og dem, der skal i beskæftigelse, for jeg tror stadig væk, som jeg har sagt flere gange i dag, at fru Lilli Gyldenkilde og det flertal, der tilsyneladende er, gør både dansk erhvervsliv og beskæftigelsen en meget, meget, meget dårlig tjeneste på både kort og lang sigt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare for at forebygge myter sige til hr. Helge Sander, at når jeg løber ud af salen om et øjeblik, er det ikke, fordi jeg er skræmt af debatten, men det er, fordi jeg skal nå et fly til Aalborg.

Og så vil jeg i øvrigt bede hr. Helge Sander om at høre efter, hvad det er, jeg siger. Jeg sagde intet om, at der ikke skulle tages spidser af forslaget; jeg sagde, at mig bekendt er man ikke startet på forhandlingerne om at tage spidserne af, fordi man skal have afklaret de spørgsmål, der skal rejses i Arbejdsmarkedsudvalget først.

Selvfølgelig skal der da tages spidser af. Det har jeg jo sagt, og det var faktisk det, hele min ordførertale gik ud på; jeg håber, hr. Helge Sander i det mindste har hørt noget af den.

Jørgen Estrup (RV):

Der har været sådan en udpræget lyst under debatten til at diskutere alle mulige andre forslag end det, der ligger på bordet, og derfor vil jeg da gerne starte med den formentlig ikke så overraskende melding, at Det Radikale Venstre kan støtte dette forslag.

Dernæst synes jeg så, at der godt kan føjes et par ekstra bemærkninger til om selve principet varslinger, for i sagens natur er varslinger en balancegang. Det får man ikke indtryk af, når man hører debatten her; den giver indtryk af, at varslinger er af det onde, for varslinger generer dansk erhvervsliv og koster arbejdspladser.

Men det er ikke rigtigt. Varslinger er også af hensyn til beskæftigelsen nødvendige for at sikre muligheden for genbesættelse af stillinger og for at sikre den nødvendige fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Derfor er det en balancegang mellem hensynet til den aktive arbejdsmarkedspolitik og hensynet til de virksomheder, som konkurrerer med hinanden, og det